

1000 1000 1000

200000

1476 I

X-1701

1476

I

* * * * *

Droga do Niebá,

To iest :

Nauka krotka z Ká-
techizmuśa,

Dla tych, ktorym czas żabá-
wic sie dłużen nie pozwola, aby
ná krotce náuczyl sie prze-
cie, i wiedzieli,

Jako sie Człowiek sprá-
wować ma, chcąc przisć do
Niebá.

Spisana

przez

Ks. Sámuelá Ludowiśá Zásádiusá,
Stuge Słowa Bożego przed Cieśnmem.

W Brzegu,

Wydrukował Goffred Trámp,

Roku 1729.

W Imię Boga Ojca i Syna i Du-
cha Świętego.

1. Od kogoż wszystko dobre pochodzi?

Od Pana Boga.

2. A wieleż to mamy Bogów?
Jednego tylko.

3. Wieleż jest boskich osób?

Trzy: Bóg Ociec, Syn i Duch
Święty.

4. Coż Pan Bóg stworzył?

Niebo i ziemię, i wszystkie rzeczy
które są w niebie i na ziemi.

5. A sąli tylko dobrzy aniołowie, czyli też
i źli aniołowie od Pana Boga
stworzeni?

Wszyscy są od Pana Boga stwo-
rzeni.

6. Jakimiż byli gdy ie Pan Bóg stworzył?
Wszyscy byli świętymi.

7. Czemuż iedni aniołowie się stali złymi,
albo dyablami?

Ponieważ zgrzeszyli.

8. Coż Pan Bog dał człowiekowi w pier-
wszym stworzeniu?

Ciało i dusze. Wład to sprawiedli-
wość i świetobliwość.

9. Czyiemże także obrazem albo podobień-
stwem był człowiek?

Bożem.

10. Coż przynosiło z sobą wyobrażenie
boże?

Że człowiek mógł żyć szczęśliwie na
wieki, bez grzechu i wszelakiej biedy.

11. Stara się też Pan Bog o te wszystkie
rzeczy które stworzył?

Stara. Bo on wszystko dobre, du-
chowne i cielesne dawa, od wszystkie-
go złego broni, i wszystko według
swojej rady rządzi.

12. Zasluguie myli to sobie u Boga?

Nie zaslugujemy, ponieważ codzień
wiele a rozmaicie grzeszymy, a nic in-
nego, iedno karanie zaslugujemy.

13. Od kogoż to pochodzi, że człowiek tak
biednym i grzesznym jest?

Nie od Boga, ale od dyabła, który

Adama i Ewę w raju do grzechu
zwiódł, z których się w grzechach ro-
dzimy.

14. Coż jest grzech?

Wszystko to, cokolwiek jest naprze-
ciwko bożemu przykazaniu.

15. Wielorakiż jest grzech?

Dwoiaki: Jeden jest grzech przy-
rodzony; drugi popełniony?

16. Coż sprawuje grzech przyrodzony?

Słoność do złego, a leniwość
do dobrego.

17. Któryż jest grzech popełniony?

Który popełniamy myślami, pożę-
dliwościami, słowami i uczynkami.

18. Któryż to jest grzech z krewkości
popełniony?

Gdy odrodzony i prawowierny
człowiek (w którym ieśćce stary a-
dam albo przyrodzona grzeszna nie-
spodobność tkwi) z niewiadomości, z
nieobaczka, albo z ukłapienia grzeszy.

19. O coż pilne staranie odrodzony czło-
wiek ma?

Żałoby się swoim grzesznym pożę-
dliwościami sprzeciwiać.

20. Coż czyni bacząc że zgrzeszył?

Grzechy takowe zaraz uznawa i za nie serdeczną skruchę ma, a Boga dla Krystusa Pána o odpuszczenie prosi, i na ostatek z wielką pilnością się ich wárui.

21. Zostawa też taki w łasce bożej?

Zostawa w łasce bożej.

22. Coż jest grzech swowolnie popełniony?

Gdy człowiek wiadomie i umyślnie grzeszy.

23. Jąkoż się spráwui swowolny grzesník?

Swoich grzechow by namniey nie uznawa, ani za nie játuie; ále ie sobie lekce wázy, one wymawia i jámawia.

24. Coż iękcze wiecey niektóry jáwni grzesńicy czynią?

Chlubią się i ráduią z swoich grzechow: Jáko niektóry przy piánstwie, nie czystości i tym podobnych zbrodniách czynić zwykli.

25. Coż przez swowolne grzechy utracáią?

Łáskę bożą i wiárę zbáwienną.

26. Który jest nawietny grzech złośliwie
popelniony, który nie będzie od-
puszczony?

Grzech przeciwko Duchowi Świe-
temu.

27. Coż jest grzech przeciwko Duchowi
Świątemu?

Kiedy człowiek swowolnie, od raz
uznanej prawdziwej wiary odpada,
i oney, choć wie, że jest prawdą bo-
żą, sercem zatwardziałem stworzeczy,
i prześląduje ją.

28. Jakóż kto może być uczestnikiem
cudzych grzechów?

Gdy ie przykazuje, na nie pozwala
one chwali, wymawia, tai, i innym
sposobem.

29. Coż zasługuiemy grzechami?

Gniew boży karanie doczesne, i po-
stępienie wieczne.

30. Czemże Pan Bog karze grzechy?

Śmiercią cielesną, duchowną, i
wieczną.

31. Coż należy do cielesney śmierci?

Bolesći i ciężkości tego świata.

32. Coż w sobie duchowna śmierć
zamyśla?

Utracie duchownego żywota i złe
sumnienie.

33. Coż do tej duchowney śmierci należy?
Zatwardziałość serca.

34. Ktorą jest wieczna śmierć?

Wieczne piekielne zatracenie.

35. Chceli też Pan Bog abyśmy byli na
wielki potepieni?

Nie chce. Tak BOG umiłował
świat, że Syna swego iednorodzone-
go dał, aby każdy kto weń wierzi
nie zginął, ale miał żywot wieczny.
Jan III, 16.

36. Dla kogoż nam Pan Bog dobrze
czyni?

Dla Pána Krystusa, Syna swego
iedynego, który nas wykupił, i zbá-
wienie nam zaśluzył.

37. Ktoż jest Pan Jezus Krystus?

Prawdziwy BOG i prawdziwy
człowiek.

38. Czymże ciebie i wszyscy ludzie wykupił
Pan Krystus?

Krwia swoją, mełą i śmiercią nie-
winną.

39. Od czegoż nas wykupił?

Od grzechu, od śmierci, i mocy szatańskiej.

40. Coż zasługuje każdemu człowiekowi?

Odpuszczenie grzechów, żywot i zbawienie.

41. Którym ludziom dawa Pan Bog odpuszczenie grzechów, żywot i zbawienie?

Ktorzy wierzą w Pana Chrystusa.

42. Nie bywamy to usprawiedliwieni przez uczynki załonu?

Mamy za to, że człowiek usprawiedliwiony bywa wiarą, bez uczynków załonu. Rzym, III. 28.

43. Ale bywamyli zbawieni z uczynków?

Łaska iestecie zbawieni przez wiarę, i to nie z was, dar to boży iest; nie z uczynków aby się kto nie chlubił. Efex. II, 8. 9.

44. Coż należy do wiary zbawiennej?

Wiadomość, przizwolenie, ufność.

45. O czymże ma wiara zbawienna mieć wiadomość?

O Jezusie Chrystusie, i wielo-
ważney zasłudze iego.

46. Coż przyzwolenie w sobie jamyła?

Ze obietnice ewangielickie o łaskawym grzechow odpuszczeniu przez Chrystusa uznawam, i za prawdziwe mam.

47. Coż sobie ufność i nadzieia przeciwtafcza?

Łaskuge Jezusa Chrystusa, a z Pánwem swietym mowi: Syn Boży mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie. Gal. II, 20.

48. Czegoż żada Pan Bog od wiernych?

Abby dobre skutki ochotnym sercem Bogu ku chwale czynili a od złych sie wystrzegali, iáko w dziesięciorgu bożego przykazania napisano.

49. Przez coż wierni mogą sobie wyprosić u Boga wszystko czego im potrzeba?

Przez serdeczną i gorliwą modlitwę.

50. Coż jest modlitwa?

Nabożna prawowierneho chrześciánina z Pánem Bogiem rozmowa.

51. Jákoż sie trzeba modlić?

w wierze prawdziwey.

52. Coż mamy w modlitwie mowić?

Albo za dobrodzieystwa prziete

dziękować, albo Pana Boga o co prosić, albo się za innymi przyczyniać.

53. Możemyli też z własnych sił wierzyć, a światobliwie żyć?

Nie możemy, ale Pan Bog sprawi nam w nas wiarę, i poświęca nas przez nie, abyśmy światobliwie żyli.

54. Przez coż dawa i rozmnaża Pan Bog wiarę?

Przez słowo boże a wolebne świętości, albo sakramenty.

55. W ktorejże księdze jest słowo boże z natchnienia Ducha Świętego napisane?

W Biblii świętej która się dzieli na stary i nowy Testament.

56. Czegoż nas uczy Pan Bog w słowie swoim świętym?

Wszystkiego, co mamy czynić i czego zaniechać, uczy nas w zakonie; a iako mamy wierzyć; uczy nas w Ewangelii.

57. Wieleż jest Świętości nowego Testamentu?

Dwie: Krzest święty, a Wieczerza Pańska.

58. Coż jest Krzest święty?

Krzest święty nie tylko jest prosta woda, ale jest woda w przykazaniu bożym zawarta, i z słowem bożym złączona.

59. Coż to jest spowiadać się?

Grzechy swoje wyznawać, a o odpuśczenie prosić.

60. Coż jest Wieczerza pańska?

Jest prawdziwe ciało i Krew Pańska naszego Jezusa Chrystusa pod chlebem i winem, nam Chrześcianom ku iedzeniu, i picciu, od samego Chrystusa ustawiona.

61. Ktoż takową świętość godnie przyjmie?

Który wierzi tym słowom: że was ciało wydane, i Krew wylana, na odpuśczenie grzechow.

62. Coż tedy człowiek ma czynić, kiedy chce godnie przystępować do Wieczerzy Pańskiej?

Ma się doświadczać, jeżeli jest w wierze.

63. Mogali też już dorośli Krześcia-
nie wiare zgubić, utracić, i o nie
prziść?

Jowsem, przez naukę fałszywą i
grzechy swowolne.

64. Moze też człowiek, raz utraciwszy wiarę
prawdziwą, znowu iey nabyć i dostać?

Moze: przez Słowo Boże, byle
práwie pokutował, i nawrócił się.

65. Coż to jest pokutować.

Uznawać swoje grzechy, a nad ni-
mi żałować, w Pana Chrystusa wie-
rzć, i żywota polepszać.

66. Ktorzyż to są najgorsi nieprzyjaciele
nasi, co nas do niedowiarstwa i
grzechu przimodzą?

Dyabeł, świat, albo złi ludzie, i cia-
ło, albo grzech przyrodzony.

67. Coż tedy czynić, żeby nas nie zwiedli?
Trzeba czuć, modlić się, i odpor-
dawać w wierze.

68. Czegoż się wierni i pobożni Krześcia-
nie zapewnie spodziewać mogą, da-
wając odpor nieprzyjaciółom
swoim?

Arzysa, a prześladowania, które
cierpliwie ponosić muszą.

69. Coż jest Krzyż?

Boleści i ciężkości wszystkie, które wierni, lub zewnątrz (powierzchnie) lub wewnątrz, dla Pana Chrystusa, i prawdy świętej, cierpieć i ponosić muszą, aby byli doświadczeni.

70. Któraż jest ta droga do nieba, którą wierni przez wiele ucisków iść muszą do królestwa niebieskiego?

Pan Jezus powiada: Jamci jest ta droga, i prawda, i żywot, żaden nie przichodzi do Ojca, tylko przez mnie, Jan. XIV, 6.

71. Miałoli też wierni pewną nadzieję że zapewne przez Pana Chrystusa przjdą z tych czasnych żalostí, do niebieskiej radości?

Mają. Bo ie nie tylko już tu Bog cieśy we wszystkich uciskach, ale ie też przez zbawienną śmierć wyrwie ze wszystkiego złego, i przymie ie do królestwa swego niebieskiego.

72. Ale doładze się dostaną po śmierci niewierni, bezbożni, obłudnicy i przeciwnicy?

Do piekła, gdzie będą meci cierpieć w ogniu nieugasnym, na wieki wieków.

73. Lecz ciąta, ktore chowamy po śmierci
do ziemi, zostana to znowe w ziemi?

Nie zostana, ale na dzien sadny ci
ktorzi spia w prochu ziemi, ocuca
sie: iedni ku zywotowi wiecznemu,
a drudzy na pobanbienie, i na wzga-
rde wieczna. Dan. XII, 2.

*Albowiem musimy sie wszyscy po-
kazac przed sadowa stolica Brystu-
sowa, aby kazdy odniosl co czynil w
ciele, wedlug tego co czynil, lub
dobre, lub zle. 2. Korint. V, 10.

*Zpoyda (przeleci) na meci wiecz-
ne; ale sprawniedliwi do zywota
wiecznego. Matt. XXV, 46.

*Panie, czyli malo tych jest, ktorzi
maja bydz zbawieni? A Pan Jezus
rzezl do nich: Usikutycie byscie we-
sli przez ciasna brame. Albowiem
powiadam wam, wiele ich beda chcie-
li wniec, ale nie beda mogli. Luk.
XIII, 23. 24.

*Wchodzcie przez ciasna brame:
albowiem przestronna jest brama, i
seroka droga, ktora prowadzi na
zatracenie, a wiele ich jest ktorzi
przez nie wchodza. A ciasna brama
i waska droga, ktora prowadzi do
zy-

żywota; a mało ich iest ktorzi ia
znayduia. Matth. VII, 13. 14.

*Nie każdy ktory mi mowi: Pánie,
Pánie, wnidzie do krolestwa niebie-
skiego; ale ktory czyni wola Oycá
moiego, ktory iest w niebiesiech.
Wiele ich rzeczy mi dnia onego: Pá-
nie, Pánie, Izazesziny w Imieniu
twoim nieprorokowali, i w Imieniu
twoim dyablow nie wyganiáli, i w
Imieniu twoim wiele cudow nie
czynili? A tedy im wyznam: Tem
was nigdy nie znał? odstapcie ode
mnie, ktorzi czynicie nieprawość.
Matth. VII, 21, 22, 23.

Modlitwa ranna.

W Imie Boga Oycá i Syná i Duchá S.

Siebiebie tobie, moy Oycze niebieski,
przez Jezusa Krystusa Syná twego
miego, zes mie tej przestey nocy pod stra-
żę ániotow twoich swietych chował, i od
wszelákiego niešczescia tássáwie záchował.
Proše cie pokornie, żebyś mie i tego dnia
od grzechu, upadkow, i przigod smetnych
miłosćiwie bronić raczył: áby sie tobie
wszystkie moje uczynki i wszystkie żywot moy
podołał. Bo ia siebie, ciało, i duše, i
wszyst-

wszystkie moje rzeczy w ręce twoje odda-
wam. Twój święty anioł, niechaj be-
dzie przy mnie, by snadź dyabeł, iakiego
prawa albo mocy do mnie nie znalazł.
Amen.

Wycze nasz, Ktoryś zc

Modlitwa wieczorna.

W Imię Boga Wycá, i Syná i Duchá S.

Dziękuję tobie mój Wycze niebieski,
przez Jezusa Chrystusa, Syná twego
młodego, żeś mnie tego dnia z wielkimi łaskami,
i miłosierdzia twego, od wszystkich złod,
i upadków żalosnych uchronić raczył.
Proszę cie pokornie, żebyś mi odpuścić
wszystkie grzechy moje, Ktorychem się do-
puszczę: a żebyś mi też tej nocy pod obro-
ną twoją bezpiecznie, dał spać, i odpoczy-
wać. Bo ja siebie, ciało, duszę, i wszy-
stkie rzeczy moje w ręce twoje oddawam.
Twój święty anioł niechaj będzie przy
mnie, by snadź Dyabeł iakiego prawa,
albo mocy, do mnie nie znalazł. Amen.

Wycze nasz, Ktoryś zc,

Modlitwa przed użyciem po- farmow.

Dziękuję wielkiego stworzenia w tobie u-
faję

świą mity Panie, a ty im dawaś pokarm
ich czasu swego. Otwieraś ty ręce two-
je, i nasycaś wszystko co żywie, według
upodobania twego.

Wycze nasz, Któryś jest zc

Panie B Dze Wycze nasz niebieski, po-
żegnaj nas, i te twoje dary, których teraz
ztwoierasz szczodrobliwości pożywać będzie-
my, przez Jezusa Chrystusa Syna twego
miego, a Páná nášego. Amen.

Modlitwa po użyciu po- karmow.

Dziękujcie Pánu B Dgu, bo on jest do-
bry, a miłosierdzie jego trwa na wie-
ki. Który dawa pokarm wszelkiemu stwor-
zeniu: Który dawa bydłu pokarmiego, i
fruczetom wzrwydającym go. Nie kocha
się Pan w mocy konńskien, ani się kocha w
mocy messkien; Ale się kocha Pan w tych
którzy się go boją, a którzy nądzieją w jego
miłosierdziu máią.

Wycze nasz, Któryś jest zc.

Dziękujemy tobie Panie B Dze Wycze
nasz niebieski, przez Jezusa Chrystusa, Sy-
na twego miego, a Páná nášego, za
wszystkie

wszystkie twoje dobrodziejstwa, który ży-
iesz i krolujesz na wiekow. Amen.

Dziesięcioro Bożę Przykazanie.
Pierwsze:

Nie miew Bogow innych przedemną.

Wtore:

Nie bierz imienia Pana Boga twego
na daremno: bo się mścić Pan będzie
nád tym, który imię jego na daremno
bierze.

Trzecie:

Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.

Czwarte:

Czci Oycá twego i Matkę twoję, abyś
się dobrze powodziło, a żebyś długo żył
na ziemi.

Piate:

Nie zabijaj.

Szoste:

Nie cudzołoż.

Siodme:

Nie kradń.

Osme:

Nie mów fałszywego świadectwa prze-
ciw bliźniemu twemu.

Dziewiate;

Nie pożadaj domu bliźniego twego.

Dzie-

Dziesiąte:

Nie pożądaj żony iego, ani sługi, ani dziewczki, ani wolu, ani ośły, ani żadnych rzeczy które są iego.

Coż tedy mówi Pan Bóg o tych wszystkich przykazaniach?

Tak mówi, w wtórych księgach Mojszowych we dwudziestym rozdziale:

Jam jest Pan Bóg twój mocny i zawisły w miłości, nawiedzający nieprawości Dyców nad Syny, w trzecim i czwartym pokoleniu tych, którzy mnie nie nawiądzą: a czyniąc miłosierdzie nad tysiącami tych, którzy mnie miłują, i strzegą przykazania mego.

Powiedz mi Sumaryusz, albo Protkie ogarnienie, dziesięciorga Bóżego przykazania?

Bedziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego Serca twego, i ze wszystkiego dusze twojej, i ze wszystkich sił twoich i ze wszystkich myśli twoich: a bliźniego twego, jako samego siebie.

Wszystko tedy co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, tak i wy czyncie im.

Artofuty Właro Krześcijański.

Wierze w Boga Dycá wszechmogącego Stworziciela niebá i ziemi.

I w Jezusa Krystusa, Syna iego iedynego, Pána nášego, który się po-
czął z Duchá Świętego, narodził się
z Márnay Pánný. Umeczon pod Pont-
skim Pitatem, ukrzyżowan, umárt i po-
grzebion. Zstąpił do piekła. Trzeciego
dnia zmartwych wstał. Wstąpił ná nie-
biosá. Siedzi ná práwicy Boga Dy-
cá wszechmogącego. Zámtoď przidzie sa-
dząc żywe, i umárte.

Wierze w Duchá Świętego. Świę-
ty Kościół Krześcijański. Świętych ob-
cowanie Grzechow odpuszczenie. Ciála
zmartwychwstanie. I żywot wieczny.
Amen.

Modlitwa Páńska.

Odcze náš, któryś jest w niebiesiech.
Świeć się Imię twoie. Przidź
Krolestwo twoie. Bądź wola twoia,
iáko w niebie, ták i ná ziemi. Chleba
nášego powszedniego day nam dżisiaj. I
odpuść nam náše winy, iáko i my od-
puśc

puściamy naszym winowaycom. I nie
wiodź nas na pokuszenie. Ale nas
zbaw ode złego. Albowiem twoje jest kró-
lestwo, i moc, i chwala, na wieki wieków.
Amen.

O Krzcie świętym.

Swięty Mátteusz we dwudziestym ó-
smym rozdziale tak piše: Rzekł
Pan Jezus do uczniów swoich: Dána
mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi.
Idąc tedy po wszystkich świecie nauczaj-
cie wszystkie narody, a krzćcie je, w Imię
Ojca, i Syna, i Ducha świętego.
Ucząc je przestrzegać wszystkiego, com
wam przykazał.

Márk. XVI. Kto uwierzi, a okrzci się,
zbawion będzie; ale kto nie uwierzi będzie
potępion.

O Rozgrzeżeniu.

Jan 3. we dwudziestym rozdziale:
Pan Jezus tchnął na uczniów swoje i
rzekł im: Weźmiecie Ducha świętego;
Którymkolwiek grzechy odpusćcie, będą
im odpuszczone, a którymkolwiek zadrž-
macie, będą zadržywane.

Epo.

Spowiedź / ktorey codziennie żąży-
wać możesz.

S Wszechmogacy Boże, miłosierny
Dyuce, ja ubogi, niedźny grzesnik,
wyznamam przed tobą moje wszystkie
grzechy i nieprawości, ktorym cię czę-
stokroć gniewał, i przez to sobie kara-
nie doczesne i wieczne zasłużył. Tego
mi wszystkiego serdecznie żal. Prośbę cię,
dla niewyczerpanego miłosierdzia twego,
i dla niewinnej gorzkiej meki i śmierci
Syna twego miłego Jezusa Chrystusa,
róż bądź miłościw mnie niedźnemu grze-
śnikowi, a Duchu twego Świętego, ku
połepieniu żywota mego, róż mi uży-
czyć! Amen.

O Wieczerni Pańskiej.

P An nasz Jezus Chrystus, tej nocy,
ktorey był wydany, wziął chleb, a
podziękowawszy, łamał, i dał uczniom
swoim mówiąc: Bierście a jedźcie, to jest
ciało moje, ktore za was wydane będzie,
to czyncie na moje pamiątkę.

Tymże obyczajem gdy było po wie-
czerni, wziął też i kielich a podziękowa-
wszy, dał im, mówiąc: Pićcie z tego
wszystcy

wysłany: ten Kielich jest nowy testament,
we krwi moiej; ktora za was wyłana
będzie na odpuszczenie grzechow. Zo-
czynćcie, ilekroć pić będziecie, na moje
pamiętke.

Ubowiem ilekroć byście iedli ten chleb
i ten Kielich byście pili, śmierć Pańska
opowiadając, ażby przyszedł. A tak
ktoby jadł ten chleb, albo pił ten Kielich
Pański niegodnie, będzie winien ciała i
krwi Pańskiej. Niechże tedy cztowiek
sámego siebie doświadcz, a tak niech
i z chleba tego, i z Kielicha tego niechaj
pije, Ubowiem kto ie i pije niegodnie sad
sobie samemu ie i pije, nie rozsądza-
jąc ciała Pańskiego. I. Kor. XI,
26. 27. 28. 29.

Toć jest żywot wieczny, aby ciebie
poznali, samego prawdziwego
Boga, i ktoregoś postać Jezusa
Chrystusa. Jan. XVII, 3.

Naspieguy mnie Bóże, a poznay
Serce moie: doświadcz mnie, a
poznay myśli moie: i obacz, ieżli
drogą, odporności jest we mnie: a
prowadź mnie drogą wieczną. Psal.
CXXXIX, 23, 24.

I

Tysze Obronco Zboru Krzy-
żowego, pospiesz na Pomoc,
ratuj Ludu swego, zniszcz Nie-
przyaciół zbuntowanych iady, i
trwawe Rądy. ::

2.

Stoy przy nas samże, niech twe
ramię Páńskie, wniwecz obroci zám-
ysły Szatáńskie, náwet kto pżeciwi-
człónkom twym wojuje, niech pom-
stę czule. ::

3.

Niech Kościół, Szkoły, Połoy
świety máia, niech Rządy Swieckie
sgodnie się zmacniáia, niech ma-
twych Wiernych Serce i Sumnie-
nie Usposoienie. ::

4.

Záczym tu náşe poida pod Nie-
biosy owšem i wiecznie rozniosá
się Głosy, Tobie ná chwate Stro-
żu wszechmogacy Trzody
Żebrzącey. ::

Amen.

**Kryśte Obrońco z boga
Kryśto**

*Kryśto obrońco z boga
Kryśto zwróć się
do mnie na pomoc i ratunek*

K. 2. 11. 11.

4468

1476

*Rep. od p. K. 2. 11. 11.
Tow. 3. 11. 11.
7031.*

Imprimis oblige

1775-1776

